

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 33D/16/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200126
Dátum vydania rozhodnutia: 4. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Potásch
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200126.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., sudkyň JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej a prísediacích sudcov - JUDr. Martina Píryho, PhD. a JUDr. Petra Šimka, PhD. - v disciplinárnom konaní vedenom na návrh ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti disciplinárne obvinenej: O.. V. Z., súdna exekútorka, so sídlom Exekútorského úradu R. XX, XXX XX N., práv. zastúpená: LÖWY & LÖWY s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Slowackého 56, 821 04 Bratislava, pre disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 prvej vety a § 220 ods. 2 prvej vety 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), na ústnom pojednávaní dňa 4. mája 2023 takto

r o z h o d o l :

I.

O.. V. Z., súdna exekútorka, so sídlom Exekútorského úradu R. XX, XXX XX N. - sa podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

uznáva vinnou, že

v exekučnom konaní 152Ex/297/20 vydala dňa 16.04.2021 upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na úhradu výdavkov, v ktorej vyzvala oprávneného na uhradenie trov exekútora vo výške 1 966,20 Eur, napriek tomu, že z exekučného spisu vyplýva, že nárok na trovy exekútora jej v danom rozsahu nevznikol.

teda

svojím zavineným konaním porušila povinnosť podľa § 61n ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“) a § 197 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 6 a § 7 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „Vyhláška MS SR“)

čím sa dopustila

disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 220 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku.

Podľa § 44 Trestného zákona v spojení s § 222c ods. 1 Exekučného poriadku Najvyšší správny súd Slovenskej republiky upúšťa od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia, pretože disciplinárne opatrenie uložené rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 31D/20/2022 zo dňa 31.01.2023, považuje za dostatočné.

II.

Podľa § 38 ods. 2 DSP je disciplinárne obvinená povinná nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- Eur, a to do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Disciplinárny návrh

1. Disciplinárnym návrhom č. 11304/2022/152 zo dňa 17. júna 2022 doručeným Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“ alebo „disciplinárny súd“) dňa 23. júna 2022 - (ďalej aj ako „disciplinárny návrh“ alebo „návrh“) sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj ako „navrhovateľ“) domáhala toho, aby disciplinárne obvinená bola uznaná za vinnú zo závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 220 ods. 1 prvej vety a § 220 ods. 2 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“) a aby jej za toto protiprávne konanie bolo uložené disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta vo výške 2.000,00 Eur - a to podľa § 221 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku.

2. Z formálneho hľadiska navrhovateľ disciplinárny návrh odôvodnil tým, že v exekučnom konaní 152EX 297/20 disciplinárne obvinená vydala dňa 16.04.2021 upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na úhradu výdavkov, v ktorej vyzvala oprávneného na úhradu trov exekútora vo výške 1.966,20 Eur, pričom z exekučného spisu 152EX 297/20 vyplýva, že mala nárok na uhradenie trov exekútora len vo výške 264 Eur.

3. Zo skutkového hľadiska je návrh koncipovaný na tom základe, že po tom, čo dňa 13.04.2021 bolo disciplinárne obvinenej Okresným súdom Banská Bystrica postúpené späťvzatie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na zastavenie exekúcie (podľa § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku), táto dňa 16.04.2021 vydala upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu výdavkov v zmysle § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. V rámci úhrady výdavkov si disciplinárne obvinená vo vzťahu k oprávnenému uplatnila aj odmenu vo výške 1.546,50 Eur (a náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60 Eur) + 20% DPH, pričom navrhovateľ vyjadril názor, že tento postup disciplinárne obvinenej nebol zákonný.

4. Navrhovateľ poukázal na to, že medzi oprávneným a povinným boli v priebehu exekúcie podpísané dve dohody. Jedna bola uzatvorená dňa 24.11.2020, pričom z tejto - okrem iných - vyplýva, že ak povinný splní svoj dlh, oprávnený podá návrh na zastavenie exekúcie) - ďalej aj ako „dohoda 1“. Následne (na návrh disciplinárne obvinenej) bola uzatvorená medzi oprávneným a povinným druhá dohoda - zo dňa 26.11.2021 (ďalej aj ako „dohoda 2“), pričom oproti pôvodnému zneniu dohody 1 (pozri vyššie), z dohody 2 výslovne nevyplývalo, že v prípade splnenia dlhu povinným oprávnený podá návrh na zastavenie exekúcie, ale zmluvné strany zhodne skonštatovali, že v prípade splnenia dlhu podľa dohody 2, exekútor (disciplinárne obvinená) vydá upovedomenie o ukončení exekúcie

podľa § 61o ods. 1 Exekučného poriadku. Z právneho hľadiska pritom dohoda 2 v celom rozsahu nahradila dohodu 1.

5. Navrhovateľ disciplinárne obvinenej vytýkal primárne to, že táto si od oprávneného uplatnila trovy exekúcie vo väčšom rozsahu ako jej v skutočnosti patrili, keď nárok na odmenu - podľa navrhovateľa - disciplinárne obvinená v upovedomení vo vyčíslenom rozsahu nemala. Podľa návrhu mala disciplinárne obvinená nárok na trovy v sume 264 Eur (a to ako odmena v sume 20% z vymoženej sumy 800 Eur, t.j. 160 Eur a mala nárok na paušál v sume 60 Eur + DPH. [pozn.: pre úplnosť disciplinárny súd dopĺňa, že v priebehu konania tvrdený nárok disciplinárne obvinenej navrhovateľ čiastočne modifikoval - pozri toto odôvodnenie ďalej].

6. Navrhovateľ uviedol, že vyčíslenie trov exekúcie disciplinárne obvinená realizovala nad rámec jej skutočného nároku. Urobila tak bez toho, aby táto jej kvantifikácia trov mala zákonný podklad a v otázke údajného splnenia dlhu medzi povinným a oprávneným mimo jej osoby (čo malo byť dôvodom pre vyčíslenie trov tak, ako si ich disciplinárne obvinená vyčísliła v spornom upovedomení) išlo „iba o ničím nepodloženú domnienku súdnej exekútorky, ktorá nie je podložená žiadnymi skutočnosťami vyplývajúcimi z exekučného spisu 152EX 297/20“.

7. V súvislosti s navrhovaným disciplinárnym opatrením poukázal navrhovateľ na to, že ide o neprimerane veľký zásah do vlastníckych práv oprávneného. Uviedol, že právna úprava neumožňuje v predmetnom prípade podať voči upovedomeniu o zastavení exekúcie námietky, čím sú obmedzené možnosti oprávneného domáhať sa súdnej ochrany. Navyše má navrhovateľ za to, že je potrebné prihliadať i na skutočnosť, že na vyššie opísané pochybenie bola disciplinárne obvinená upozornená i priamo oprávneným. Zotrval na názore, že u disciplinárne obvinenej išlo o úmyselné konanie (nepriamy úmysel), čo hodnotí ako priťažujúcu okolnosť odôvodňujúcu navrhovanú peňažnú pokutu. Navrhovaná peňažná pokuta by mohla splniť preventívnu aj represívnu funkciu sankcie.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvinenej

8. Disciplinárne obvinená sa k podanému návrhu vyjadrila podaním doručeným disciplinárnemu súdu dňa 21. júla 2022 [duplicitné doručenie toho istého podania disciplinárnemu súdu dňa 25. augusta 2022]. Skutkové okolnosti veci tak, ako boli opísané v návrhu nepoprela a uviedla, že tieto vyplývajú z exekučného spisu.

9. Z vecného hľadiska potvrdila existenciu dvoch dohôd (dohoda 1 a dohoda 2), ako aj rozličnosť ich obsahu, avšak osobitne poukázala na to, že ani dohoda 2 nevyučovala, aby „povinný plnil priamo oprávnenému a aby plnil dlžnú čiastku v celosti, t.j. nie v splátkach. Plnenie priamo oprávnenému pritom nevyučuje ani samotný Exekučný poriadok.“

10. Poukázala na to, že podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 57/2020), ak sa plní v priebehu exekúcie, nie je možné takéto plnenie považovať za dobrovoľné. Plnenie v priebehu exekučného konania je spojené s účinkami, resp. následkami, ktoré vyvoláva exekučné konanie. Disciplinárne obvinená nerozporuje, že dohoda 2 - z hľadiska právnych účinkov - nahradila dohodu 1 medzi oprávneným a povinným, pričom opakovane akcentovala, že dohody riešili len splácanie pohľadávky, nie úhradu pohľadávky za trvania exekúcie priamo oprávnenému. Na preukázanie toho, že povinný splnil pohľadávku vo vzťahu k oprávnenému priamo, navrhla disciplinárne obvinená vykonať dokazovanie - výpis z účtu oprávneného za obdobie marec a apríl 2021.

11. Disciplinárne obvinená k predmetnej argumentačnej línii uvádza, že je „zrejmé, že k vymoženiu pohľadávky prišlo a to plnením priamo oprávnenému - úhradou celej dlžnej sumy tak, ako to predpokladá Dohoda 1 [...]“. Vzhľadom na uvedené potom disciplinárne obvinená nemohla postupovať v rozpore so zákonom - naopak - postupovala v súlade s § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, a preto sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

12. V ďalšom disciplinárne obvinená argumentovala tým, že aby mohlo byť určité konanie kvalifikované ako disciplinárne previnenie, musia byť okrem formálnych znakov naplnené aj materiálne predpoklady disciplinárnej zodpovednosti. Uviedla, že materiálnym predpokladom disciplinárnej zodpovednosti je relevantný stupeň spoločenskej škodlivosti konania, pričom ak určité konanie formálne znaky disciplinárneho previnenia napĺňa, avšak nenapĺňa materiálnu zložku, nejedná sa o disciplinárne previnenie. Konanie, ktoré sa jej kladie za vinu nenapĺňa - podľa disciplinárne obvinenej - požadovaný stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Poukázala na to, že to bolo práve a výlučne konanie oprávneného, ktoré smerovalo k postupu disciplinárne obvinenej, „nakoľko ten v rozsahu Dohody 1 vyjadril vôľu spät'vzatia návrhu po úplnom uhradení pohľadávky“. V súhrne disciplinárne obvinená konštatuje, že keďže jej konanie nenapĺňa príslušný stupeň spoločenskej nebezpečnosti, nejedná sa o disciplinárne previnenie - a teda ani o závažné disciplinárne previnenie, ktoré je jej kladené za vinu navrhovateľom.

13. Disciplinárne obvinená sa s klasifikáciou jej konania ako závažného disciplinárneho previnenia nestotožňuje ani z ďalších dôvodov. Primárne tvrdí, že pre závažné disciplinárne previnenie je relevantné preukazovať zvýšenú spoločenskú nebezpečnosť, pričom popiera to, že by jej konaniu bolo možné pripísať akúkoľvek spoločenskú nebezpečnosť.

14. Na doplnenie uviedla, že oprávnený na základe sporného upovedomenia neuhradil disciplinárne obvinenej ani len paušálnu náhradu, na ktorú má táto nepochybne nárok, a preto k žiadnemu zásahu do vlastníckych práv oprávneného sporným upovedomením nedošlo. Disciplinárne obvinená sa nestotožnila ani s tým tvrdením navrhovateľa, že oprávnený má obmedzený režim ochrany svojich práv. Ak by totiž disciplinárne obvinená pristúpila k iniciovaniu núteného výkonu rozhodnutia, oprávnený by mohol uplatňovať svoje námietky v samotnom exekučnom konaní (v ktorom by vystupoval ako povinný). Disciplinárne obvinená pritom exekúciu predmetnej pohľadávky (v zmysle sporného upovedomenia) neiniciovala.

15. Odkazujúc na argumentáciu obsiahnutú v doručenom vyjadrení k podanému návrhu, disciplinárne obvinená poprela, že by u nej bolo preukázané nepriame úmyselné konanie v súvislosti s naplnením znakov disciplinárneho previnenia, ktoré sa jej kladie za vinu. Uviedla, že ak by aj najvyšší správny súd dospel k záveru, že jej konanie je disciplinárnym previneným, má za to, že sa určite nejedná o závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku.

16. V súvislosti s navrhovaným disciplinárnym opatrením (peňažná pokuta 2.000 Eur) disciplinárne obvinená poukázala na konkrétne kritériá, na ktoré je potrebné prihliadať pri ukladaní disciplinárneho opatrenia. Najvyšší správny súd odkázala na skutkové okolnosti veci, ako aj na to, že pokiaľ by konanie disciplinárne obvinenej bolo súdom vyhodnotené ako disciplinárne previnenie, nepochybne vo veci existujú poľahčujúce okolnosti, a to neexistencia žiadnej škody na strane oprávneného, celkové nevymáhanie predmetnej čiastky disciplinárne obvinenou a pod. V tejto súvislosti poukázala na to, že disciplinárne obvinenej nebolo skôr uložené žiadne právoplatné disciplinárne opatrenie, pričom k tomuto doručila súdu osobitné podanie označené ako „pripis“ (disciplinárnemu súdu doručené dňa 25.08.2022).

17. Vychádzajúc zo všetkých skutočností uvedených vo vyjadrení k doručenému disciplinárnemu návrhu má disciplinárne obvinená za to, že nie je vinná zo skutku, ktorý sa jej kladie za vinu.

III.

Konanie na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky

18. Po dôjdení disciplinárneho návrhu podľa bodu 1 na najvyšší správny súd, táto bola technickými a programovými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 33D, a to v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia.

19. V priebehu disciplinárneho konania sudkyňa Mgr. Kristína Babiaková podaním zo dňa 19. septembra 2022 oznámila zákonným spôsobom skutočnosť, ktoré by mohli nasvedčovať jej vylúčenie z konania a rozhodovania vo veci. Námietskový senát 31D rozhodnutím sp. zn. 31D/23/2022 zo dňa 22. septembra 2022 rozhodol, že sudkyňa Mgr. Kristína Babiaková nie je vylúčená z konania a rozhodovania vo veci.

20. Vo veci bolo nariadených niekoľko ústnych pojednávanií, boli obstarané a vykonané listinné dôkazy tak, ako to vyplýva z ďalších ustanovení tohto rozhodnutia.

21. Na pojednávaní konanom dňa 10. novembra 2022 navrhovateľ uviedol, že je pripravený uzavrieť dohodu o vine a treste (disciplinárnom opatrení) s tým, že predmetom dohody by bola samotná peňažná pokuta, ktorá by namiesto navrhovanej sumy 2.000 Eur bola v sume 1.500 Eur. Disciplinárne obvinená dohodu o vine a treste (disciplinárnom opatrení) odmietla.

22. Navrhovateľ na prvom pojednávaní vo veci (10. novembra 2022) v rámci prednesu disciplinárneho návrhu uviedol, že zákonný nárok disciplinárne obvinenej na náhradu jej trov modifikuje, keď uviedol, že výpočet v návrhu vychádzal z toho, že disciplinárne obvinená má nárok na odmenu v rozsahu 20% z čiastočných plnení, avšak v skutočnosti má nárok na 24%. Vo zvyšku zotrval na argumentácii uvedenej v návrhu.

23. Disciplinárne obvinená prostredníctvom svojej obhajkyne odkázala na svoju argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k podanému disciplinárnemu návrhu. Osobitne poukázala na to, že má za to, že povinný splnil vymáhanú pohľadávku vo vzťahu k oprávnenému (mimo osobu disciplinárne obvinenej), čo by zakladalo jej nárok na odmenu tak, ako si ju vyčíslila. V tomto kontexte odkázala najmä na požiadavku právneho zástupcu oprávneného, aby disciplinárne obvinená špecifikovala zostatok vymáhanej pohľadávky s dodatočnou požiadavkou o presný rozpis jednotlivých položiek tvoriacich vymáhanú pohľadávku. Navrhla, aby najvyšší správny súd disciplinárne obvinenú spod disciplinárneho návrhu oslobodil.

24. Disciplinárne obvinená v rámci jej výsluchu dňa 10. novembra 2022 uviedla, že sa považuje za nevinnú zo skutku, ktorý sa jej kladie za vinu. Popísala priebeh exekúcie a špecifikovala obsah jednotlivých dohôd, ktoré oprávnený a povinný uzatvorili. Uviedla, že na účte povinného bolo dostatok finančných prostriedkov na to, aby sa dlh splatil a nebolo dôvodné dohadovať si splácanie dlhu v splátkach po 200 Eur. Upozornila disciplinárny súd na skutočnosť, že právnenému zástupcovi oprávneného nepostačovalo vymedzenie celkového vymáhaného dlhu v jednej sume, ale požadoval položkovitý rozpis predmetu exekúcie. Prihliadajúc na tieto úkony účastníkov, ako aj časové aspekty realizácie jednotlivých úkonov z ich strany dospela disciplinárne obvinená k záveru, že k splneniu vymáhaného dlhu došlo (mimo jej osoby), a preto zotrvala na správnosti vyčíslenia trov exekúcie (vrátane svojej odmeny). Uznala, že mohla pochybiť, keď si v rozhodnom čase nevylustrovala pohyby na peňažnom účte povinného. Podľa jej názoru je iracionálne, resp. nelogické, aby oprávnený podával návrh na zastavenie exekúcie, ak sa jeho pohľadávka uspokojila len v rozsahu 800 Eur. Deklarovala, že obdobnú skúsenosť už s týmto povinným (v rámci inej exekúcie) mala, a to v roku 2019, kedy sa tento tiež snažil obísť ju ako súdnu exekútorku a fakticky tak obísť aj trovy exekúcie. Navrhla doplniť dokazovanie výpismi z peňažných účtov oprávneného, resp. povinného. Zároveň do spisu doplnila listinu „Súčinnosť s bankami“, vytlačenú dňa 09.11.2022 a poukázala na to, že povinný mal na svojich účtoch dostatok peňažných prostriedkov, a preto je otázne, prečo sa oprávnený a povinný dohodli na splátkovom režime po 200 Eur.

25. Na základe výzvy disciplinárneho súdu, oprávnený doručil konajúcemu súdu dňa 21. novembra 2022 (v elektronickej forme) podanie označené ako „Sprievodný list - Výzva na vydanie veci - Listiny“ zo dňa 18.11.2022. Prílohou tohto podania oprávneného je aj výpis z účtu oprávneného - „Business účet“ (Z. Z., V..Z..) s položkou 3.601,24 Eur (ku dňu 31.03.2022) - vklad hotovosti, VS: XXXXXXXXX (V. G.). Rukou dopísaná informácia pri predmetnej platbe znie: „čiasť úhrada pohľadávky f. Agrema Wood Slovakia s.r.o.“ s nasledovným rozpisom - pohľadávka: 2.052,45 Eur,

úrok z omeškania: 1.548,79 Eur. Predmetné podanie oprávneného bolo disciplinárnemu súdu doručené listinne dňa 23. novembra 2022.

26. Dňa 29. novembra 2022 bolo najvyššiemu správneému súdu doručené podanie povinného v uvedenej exekučnej veci (AGREMA WOOD SLOVAKIA, s.r.o.), prílohou ktorého je potvrdenie o vklade hotovosti na účet disciplinárne obvinenej (súdnej exekútorke) v sume 200 Eur (15.03.2021).

27. Navrhovateľ sa k listine „Súčinnosť s bankami“ (pozri vyššie) písomným podaním zo dňa 07.12.2022 vyjadril tak, že na jednom účte bol zostatok povinného v sume 7,80 Eur (k 04.03.2021) - Č. P. N., V..Z.. a disponibilný zostatok na druhom peňažnom účte povinného (S. Ú. N., V..Z..) nebol uvedený. Disponibilný zostatok na tomto účte pritom mohol byť v konečnom dôsledku oveľa nižší ako je účtovný zostatok. K listine, ktorú súdu doručil oprávnený (peňažné plnenie od povinného v sume 3.601,24 Eur - vklad v hotovosti na účet oprávneného v Z. Z., V..Z..) navrhovateľ uviedol, že variabilný symbol platby je síce IČO-m povinného, avšak z výpisu nie je zrejmé, či išlo o čiastočné uspokojenie pohľadávky oprávneného vymáhanej práve v exekučnom konaní 152EX 297/20. Podstatou vyjadrenia navrhovateľa je však to, že z „predložených listinných dôkazov je pritom nepochybné, že disciplinárne obvinená nemala a nemohla mať v čase vydania upovedomenia o zastavení exekúcie spolu s výzvou na úhradu výdavkov (pozn.: zákonodarca uvádza pojem „výzva na zaplatenie náhrady výdavkov“ a nie pojem „výzva na zaplatenie trov exekúcie“) vedomosť o tom, či bol vymáhaný nárok zo strany povinného vôbec uspokojený, keďže sama tieto listinné dôkazy navrhla súdu vykonať.“.

28. Z hmotnoprávneho hľadiska navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo dňa 07.12.2022 doplnil, že v situácii, kedy oprávnený navrhol zastavenie konania, čo nastalo aj v súdnej veci, disciplinárne obvinená mohla vyzvať oprávneného len na zaplatenie náhrady výdavkov v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku. Alikvotnú časť odmeny (vrátane DPH), ktorú si disciplinárne obvinená ponechala podľa § 60 ods. 2 Exekučného poriadku, jej patrí, a teda si ju ponechala zákonne.

29. Podľa navrhovateľa, disciplinárne obvinená pochybila a konala nezákonne, ak si v upovedomení o zastavení exekúcie (vrátane výzvy na úhradu výdavkov) vyčíslila svoju odmenu v rozsahu ako pri vymožení celého vymáhaného nároku povinným, pričom na jej úhradu zaviazala povinného (20% z vymáhaného plnenia). Pri hoci aj čiastočne úspešnej exekúcii totiž trovy exekútora platí povinný. Oprávnený platí trovy v prípade, ak zastavenie sám spôsobil, avšak len v rozsahu podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku.

30. Na pojednávaní dňa 12. decembra 2022 obhajkyňa disciplinárne obvinenej poukázala na to, že súdom obstarané dôkazy preukazujú, že sa nezakladá na pravde jeho skoršie tvrdenie, že mu zo strany povinného boli uhradené len peňažné čiastky realizované cez disciplinárne obvinenú, ako aj to, že v rámci doterajšieho konania zamerali svoju obhajobu na skutok, ktorý sa disciplinárne obvinenej kládol za vinu, a to porušenie § 61n ods. 3 Exekučného poriadku.

31. Disciplinárne obvinená i na pojednávaní dňa 12. decembra 2022 zotrvala na stanovisku, že jej postup vo veci bol správny. Listinný dôkaz obstaraný súdom (výpis z účtu oprávneného - Z. Z., V..Z..) preukazuje, že povinný musel oprávnenému uhradiť celú vymáhanú sumu, nakoľko úroky z omeškania sa platia až po o úhrade istiny, pričom z predloženého dôkazu vyplýva, že suma 2.052,45 Eur bola zložkou istiny vymáhanej sumy (a teda zvyšok istiny v sume 3.414 Eur musel byť uhradený už skôr, t.j. pred 31.03.2021). Zopakovala tiež indicie, od ktorých odvíja záver, že k splneniu dlhu medzi povinným a oprávneným došlo (napr. požiadavka právneho zástupcu oprávneného na špecifikáciu jednotlivých položiek zvyšku vymáhanej pohľadávky). Opätovne odkázala na svoje skoršie vyjadrenia spojené s nákladmi viazucimi sa ku chodu exekútorského úradu a vyjadrila tiež predpoklad, že možno v 7 z 10 prípadoch sa postupuje obdobne (obchádza sa exekútor), a preto sa javí ako žiaduce, aby bola zmenená právna úprava. Vinu za skutok uvedený v návrhu odmietla.

32. Po pojednávaní konanom dňa 12. decembra 2022 doručila najvyššiemu správneému súdu disciplinárne obvinená svoje podanie označené ako „Prípís disciplinárne obvineného súdneho

exekútora“ zo dňa 13.12.2022 (disciplinárnemu súdu doručené dňa 14.12.2022). V ňom uvádza, že jej záver, že došlo k splneniu celého dlhu medzi povinným a oprávneným je možné vyvodit' aj z toho, že ak oprávnený prijatú platbu od povinného (Z. Z., V..Z., 31.03.2021) v sume 3.601,24 Eur sám účtovne rozdelil na istinu: 2.052,45 Eur a úroky z omeškania: 1.548,79 Eur, toto interné rozúčtovanie preukazuje, že takto špecifikovaná istina (2.052,45 Eur) sa na eurocenty zhoduje s celkovou vymáhanou istinou (5.466,45 Eur), a preto muselo ísť o finálnu platbu zvyšku istiny, čo znamená, že suma 3.414 Eur musela byť oprávnenému povinným uhradená už skôr. Zopakovala ďalšie okolnosti veci (napr. dopyt advokáta oprávneného na presnú špecifikáciu položiek vymáhanej sumy, úhrady v sume 800 Eur (4x 200 Eur), platby realizované z účtu S. na účet matky konateľa povinného (V. G.), ktorá následne mala tieto - podľa názoru disciplinárne obvinenej - platiť oprávnenému). Prezentovala tiež právnu argumentáciu - aj odkazom na doktrínálne pramene - údajne preukazujúce zákonnosť, resp. správnosť jej postupu. Navrhla doplniť dokazovanie ďalšími výpismi z účtu oprávneného. Podanie obdobného znenia (s doplnením petitu, aby disciplinárny súd rozhodol, že disciplinárne obvinená nie je vinná a že sa jej priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100%) doručila súdu dňa 14.12.2022 aj obhajkyňa disciplinárne obvinenej.

33. Dňa 25.01.2023 bolo najvyššiemu správne súdu doručené podanie navrhovateľa (z toho istého dňa) označené ako „Zaslanie vyjadrenia disciplinárne obvinenej a jej obhajkyne - vyjadrenie“. Navrhovateľ v ňom odkázal na svoje skoršie vyjadrenie zo dňa 07.12.2022 a na to, že ak sa oprávnený rozhodol prijatú platbu započítať určitým spôsobom (3.601,24 Eur), automaticky to neznamená, že bola istina v plnom rozsahu uspokojená. Predpoklady disciplinárne obvinenej o tom, že vymáhaná istina bola v celom rozsahu splnená „možno považovať za domnienky, ktoré disciplinárne obvinená nemala potvrdené, resp. preukázané už v čase vydania upovedomenia o zastavení exekúcie spolu s výzvou na úhradu výdavkov zo dňa 16.04.2021“. Naopak, navrhovateľ pri podávaní disciplinárneho návrhu vychádzal z toho, čo malo oporu v exekučnom spise (t.j. vymožené plnenie v rozsahu 800 Eur). Verifikoval, že v spise súdnej exekútorky neboli žiadne iné doklady preukazujúce, že by došlo k vymoženiu alebo splneniu celého vymáhaného dlhu, čo následne spôsobuje nezákonnosť jej postupu tak, ako je to uvedené v disciplinárnom návrhu. Disciplinárne obvinená - vzhľadom na návrh oprávneného na zastavenie exekúcie - postupovala správne, ak zastavila exekúciu podľa § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, avšak pochybila, keď výzvu na úhradu výdavkov nerealizovala v súlade s § 61n ods. 3 Exekučného poriadku, resp. podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku.

34. Dňa 7. februára 2023 bolo najvyššiemu správne súdu doručené podanie navrhovateľa, prílohou ktorého bolo anonymizované znenie nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I. ÚS 16/2020 zo dňa 23. februára 2021). Navrhovateľ má za to, že predmetný nález preukazuje dôvodnosť podaného disciplinárneho návrhu.

35. Na pojednávaní dňa 9. februára 2023 navrhovateľ doložil do spisu ďalší nález Ústavného súdu Slovenskej republiky - sp. zn. II. ÚS 207/2020, pričom aj tento má podporovať argumentáciu navrhovateľa o nezákonnosti postupu disciplinárne obvinenej.

36. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej k predmetným nálezom uviedla, že tieto sa týkajú porušenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, čo však disciplinárne obvinenej vytýkané nie je. I napriek uvedenému poukázala na to, že podľa jej názoru skutkové okolnosti uvedenej veci nie sú identické so súdenou vecou, keďže vo veciach, v ktorých boli nálezy vydané, nedošlo k vymoženiu nároku, ktorý bol predmetom exekúcie. Opätovne uviedla, že ak dôjde k splneniu dlhu v priebehu exekúcie (hoci aj priamym plnením medzi povinným a oprávneným), je potrebné takéto plnenie považovať za plnenie v rámci núteného výkonu, t.j. nie ako dobrovoľné. Záverom obhajkyňa poukázala na to, že jeden z nálezov odkazuje aj na iné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. II. ÚS 151/2018), ktoré zdôrazňuje potrebu zohľadniť prípadné obchádzanie zákona oprávneným v exekučnom konaní. Zároveň poprela predpoklad navrhovateľa, že na strane disciplinárne obvinenej by existovala len domnienka toho, že bol vymáhaný dlh v celom rozsahu splnený, keď osobitne odkázala na dohody medzi oprávneným a povinným (dohoda 1 a dohoda 2 - pozri vyššie).

37. Navrhovateľ uviedol, že skutkové okolnosti vecí, ku ktorým predložil nálezy ústavného súdu sú porovnateľné s touto vecou, pričom vzhľadom na zásadu materiálnej pravdy, nie je vylúčené, aby disciplinárny súd sám ustálil, že zo strany disciplinárne obvinenej došlo k porušeniu § 198 ods. 2 Exekučného poriadku. Na prípadnú zmenu právnej kvalifikácie skutku bola disciplinárne obvinená riadne upozornená aj zo strany súdu, čo tak disciplinárne obvinená, ako aj jej obhajkyňa zobrali na vedomie. Žiadne dodatočné dôkazy v zmysle uvedeného nenavrhlí vykonať.

38. Na pojednávaní dňa 9. februára 2023 doručila disciplinárne obvinená do súdneho spisu listinu - účtovnú závierku oprávneného zostaveného k 31.12.2021 - z ktorej vyplýva, že k danému dňu oprávnený žiadne pohľadávky voči jeho osobe zo strany tretích osôb nevedol.

39. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej, ako ani disciplinárne obvinená netrvali na doplnení dokazovania tak, ako formulovali príslušné návrhy vo svojich podaniach doručených najvyššiemu správneému súdu v priebehu decembra 2022.

40. V priebehu pojednávania dňa 9. februára 2023 boli vykonané listinné dôkazy ich čítaním, resp. čítaním ich podstatných častí, a to osobitne listín tvoriacich súčasť exekučného spisu.

41. Disciplinárny súd vykonal viaceré listinné dôkazy, pričom pre účely tohto odôvodnenia osobitne poukazuje najmä na nasledovné:

- upovedomenie o začatí exekúcie na peňažné plnenie zo dňa 12.11.2020 s uvedením vymáhanej istiny 5.466,45 Eur a prísl. a s uvedením predbežných trov exekúcie 1.699,50 Eur + DPH
- upovedomenie o zastavení exekúcie a výzva na úhradu výdavkov zo dňa 16.04.2021, z ktorého podkladu vyplýva, že disciplinárne obvinená zaviazala k zaplateniu trov exekúcie oprávneného, a to v sume 1.546,50 Eur + 60 Eur náhrada paušálnych výdavkov + DPH
- podnet na preverenie zákonnosti postupu súdnej exekútorky, podávateľ podnetu - oprávnený vo veci 152EX 297/20 - (zo dňa 07.07.2021)
- podanie disciplinárne obvinenej adresované navrhovateľovi - zo dňa 19.08.2021, v ktorom táto zaujíma stanovisko k podnetu oprávneného, ktorý bol adresovaný Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ako podnet oprávneného v predmetnej exekučnej veci)
- Dohoda o úhrade dlhu v splátkach uzatvorená medzi povinným a oprávneným dňa 23.11.2020
- Dohoda o úhrade dlhu v splátkach uzatvorená medzi povinným a oprávneným dňa 26.11.2020
- žiadosť právneho zástupcu oprávneného z predmetnej exekučnej veci adresovaná disciplinárne obvinenej o zostatku vymáhanej sumy - doručená disciplinárne obvinenej dňa 09.03.2021
- odpoveď súdnej exekútorky zo dňa 16.03.2021 na žiadosť právneho zástupcu oprávneného s uvedením zostatku vymáhanej sumy: 8.048,85 Eur
- žiadosť právneho zástupcu oprávneného doručená disciplinárne obvinenej dňa 18.03.2021 o položkovitú špecifikáciu zostatku vymáhanej sumy
- dodatočná špecifikácia zostatku vymáhanej sumy zo strany súdnej exekútorky adresovaná právneému zástupcovi oprávneného s uvedením jednotlivých čiastkových nárokov (istina, úroky a pod.) - zo dňa 22.03.2021
- späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie podané právneým zástupcom oprávneného Okresnému súdu Banská Bystrica (dňa 06.04.2021)
- Námietky proti „Upovedomeniu o zastavení exekúcie, výzve na úhradu trov exekútora“ zo dňa 22.04.2021 - namietajúci subjekt: oprávnený v exekučnom konaní 152EX 297/20
- výzva na opravu upovedomenia o zastavení, výzve na úhradu trov exekútora zo dňa 10.06.2021
- prehľad úhrad v exekučnom konaní (bez uvedenia dátumu) - prehľad obsahuje údaje o 4 splátkach po 200 Eur (v období mesiacov december 2020 a január až marec 2021). Pri každej položke je uvedená suma 48 Eur ako „trovy exekúcie“
- oznámenie Slovenskej komory exekútorov k doterajším disciplinárnym konaniam vedeným proti disciplinárne obvinenej súdnej exekútorky (list zo dňa 18.07.2022)
- „Sprievodný list - Výzva na vydanie veci - Listiny“ zo dňa 18.11.2022 (e-mail), prílohou ktorého je výpis z účtu oprávneného vedeného v Z. Z., V.
- vyjadrenie povinného z exekučnej veci vedenej u disciplinárne obvinenej - 152Ex 297/20 (zo dňa 29.11.2022)

- rozhodnutie ÚS SR - sp. zn. I. ÚS 16/2020
- rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 207/2020
- účtovná závierka oprávneného zostavená k 31.12.2021 s informáciou ostatné pohľadávky obchodného styku bez číselnej hodnoty.

42. Po tom, čo žiadne návrhy na doplnenie dokazovania účastníkmi konania neboli formulované súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

43. Navrhovateľ v záverečnej reči uviedol, že trvá na dôvodnosti podaného disciplinárneho návrhu. Osobitne upriamil pozornosť súdu na to, že v čase kvantifikácie svojho nároku (na odmenu) disciplinárne obvinená nemala v spise žiadne listiny, ktoré by odôvodňovali jej záver o tom, že k splneniu celého vymáhaného dlhu medzi povinným a oprávneným naozaj došlo. Jej argumentácia dohodou, ktorá bola neskôr nahradená inou dohodou, nie je podľa navrhovateľa dostatočná. Mal za to, že ak by aj napriek tomu súd akceptoval, že k splneniu celého dlhu došlo (v priebehu exekúcie), disciplinárne obvinená pochybila, ak k náhrade trov exekúcie zaviazala oprávneného, pričom poukázal na príslušné rozhodnutia ústavného súdu. V súhrne zotrval na názore, že disciplinárne obvinená sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia a má jej byť uložené disciplinárne opatrenie - 2.000 Eur (peňažná pokuta).

44. Obhajkyňa disciplinárne obvinenej v rámci záverečnej reči odkázala na svoje skoršie vyjadrenia a podania, poukázala na šikanóznosť a špekulatívnosť konania oprávneného a povinného v rámci spornej exekúcie. Súd odkázala najmä na prvú dohodu medzi oprávneným a povinným, ako aj na to, že bolo preukázané, že povinný plnil priamo oprávnenému - mimo osoby disciplinárne obvinenej. Takéto plnenia je pritom potrebné považovať za plnenia v rámci exekúcie. V súvislosti so skutkom ďalej uviedla, že ak by aj disciplinárny súd dospel k záveru, že konanie disciplinárne obvinenej napĺňa znaky disciplinárneho previnenia, určite z jej strany nemohlo ísť o úmyselné konanie, resp. o závažné disciplinárne previnenie. Pozornosť súdu opätovne upriamila na to, že na strane oprávneného nedošlo k spôsobeniu žiadnej škody konaním disciplinárne obvinenej (ktoré sa jej kladie za vinu) a tiež na to, že žiadne právoplatné rozhodnutie disciplinárne obvinenej uložené nebolo.

45. Disciplinárne obvinená vo svojej záverečnej reči zhrnula, že konanie oprávneného, resp. povinného bolo špekulatívne - vychádzala pritom z dohôd, ktoré tieto osoby uzatvorili, ako aj z požiadaviek právneho zástupcu o vymedzenie zvyšku vymáhanej sumy (s dodatočnou žiadosťou o konkretizáciu jednotlivých položiek - presné vyčíslenie). Skutočnosť, že k splneniu vymáhaného dlhu došlo, preukazuje aj účtovná závierka oprávneného za rok 2021, ktorú súdu predložila. Má za to, že ide o relevantný dôkaz, keďže bol použitý aj pre daňové účely. Poprela, že by konala protiprávne. Naopak, má za to, že neetického správania sa dopustil oprávnený a jeho právny zástupca. Skutkové okolnosti veci považovala za jasné a nespochybniteľné. Odmietla, aby bola ona disciplinárne trestaná za to, že niekto iný spáchal podvod.

46. Právo posledného slova disciplinárne obvinená meritórne nevyužila a iba odkázala na svoje skoršie vyjadrenia k veci.

47. Dňa 10. februára 2023, doručila disciplinárne obvinená najvyššiemu správnomu súdu podanie označené ako „Vyjadrenie k disciplinárnemu konaniu 33D/16/2022“ zo dňa 10.02.2023. Prílohou tohto vyjadrenia boli listiny preukazujúce, že v inom konaní, kde mala disciplinárne obvinená postupovať rovnako (152EX 121/21), t.j. mala zastaviť exekúciu na základe návrhu oprávneného a toho mala zaviazat' aj k úhrade trov exekúcie - vrátane odmeny v rozsahu 20% z vymáhanej sumy - bolo Okresným súdom Banská Bystrica vydané poverenie v jej prospech (ako oprávneného v exekučnom konaní v súvislosti s predmetnými trovami) - sp. zn. 23Ek/2944/2021. Predmetné listiny boli súdu doručené po skončení dokazovania, po záverečných rečiach, resp. možnosti realizácie práva posledného slova, pričom súd neidentifikoval vo veci okolnosti podľa § 276 Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali dodatočné doplnenie dokazovania o tieto listiny. Podklady doručené súdu disciplinárne obvinenou uvedené v tomto bode sa pritom ani netýkajú skutkových okolností vecí tvoriacich predmet tohto disciplinárneho konania.

IV.

Skutkové závery a právne posúdenie veci disciplinárnym súdom

48. Medzi navrhovateľom a disciplinárne obvinenou nie je sporné, že k zastaveniu exekúcie 152EX 297/20 došlo na základe návrhu oprávneného na zastavenie exekúcie (§ 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku). Postupom disciplinárne obvinenej, ktorá exekúciu za daných okolností v celosti zastavila, potom nie je možné nič vytknúť.

49. Rovnako medzi účastníkmi konania nie je sporné, že disciplinárne obvinená k náhrade trov exekútora zaviazala oprávneného a že celkové peňažné plnenie, ktoré od oprávneného vyžadovala, bolo v sume 1.966,20 Eur. Táto čiastka bola pritom vymedzená v upovedomení nasledovne: „Zostatok odmeny exekútora: 1 546,50 Eur + náhrada paušálnych výdavkov: 60 Eur + 20% DPH: 359,70 Eur“, čo sa v súhrne rovná sume 1.966,20 Eur. Vyčíslenú výšku trov exekúcie odôvodnila disciplinárne obvinená ustanovením § 61n ods. 3 Exekučného poriadku, § 199c Exekučného poriadku, § 198 ods. 2 Exekučného poriadku a § 196 Exekučného poriadku.

50. Vychádzajúc z disciplinárneho návrhu bolo potom úlohou najvyššieho správneho súdu najmä posúdiť, či disciplinárne obvinená zaviazala k úhrade trov exekútora správny subjekt a či ho k tejto náhrade zaviazala v rozsahu, ktorý mal oporu v exekučnom spise (a v súlade s Exekučným poriadkom).

51. Z vykonaných dôkazov vyplynulo, že disciplinárne obvinená si v súdnej veci (sp. zn. 152EX 297/20) vyčíslila trovy exekútora tak, že ich súčasťou bola aj odmena exekútora podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky - č. 68/2017 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „vyhláška“), t. j. v sume 20% z celého vymoženého/splneného nároku. K úhrade týchto trov zaviazala oprávneného.

52. Tento svoj postup disciplinárne obvinená odôvodnila v priebehu disciplinárneho konania najmä dvoma okolnosťami: a) tým, že návrh na zastavenie exekúcie podal oprávnený, čím podľa jej názoru nastala situácia, kedy zastavenie exekúcie bolo potrebné pripísať práve jemu, a preto bolo potrebné jeho zaviazat' aj k náhrade trov exekútora - a - b) ďalej tým, že podľa jej názoru dôvodom pre podanie návrhu na zastavenie exekúcie bolo to, že medzi stranami došlo k splneniu vymáhanej pohľadávky, čím boli splnené zákonné predpoklady na to, aby jej vznikol nárok aj na odmenu tak, ako si ju vyčíslila.

53. Skôr ako súd pristúpi k detailnejšiemu materiálnemu odôvodneniu tohto rozhodnutia, poukazuje na jednu významnú skutočnosť. V čase vydania sporného upovedomenia o zastavení exekúcie a výzvy na úhradu výdavkov exekúcie - konkrétne dňa 16.04.2021 - disciplinárne obvinená v spise exekútora nemala žiadne listinné alebo iné dôkazy, ktoré by preukazovali, že k splneniu dlhu medzi povinným a oprávneným v celom rozsahu naozaj došlo - ako to prezentovala v priebehu disciplinárneho konania.

54. Inými slovami povedané, výzva na úhradu výdavkov - vrátane odmeny disciplinárne obvinenej - vychádzala z akýchsi predpokladov, ktoré disciplinárne obvinená v čase vydania upovedomenia mala a i keď dokazovanie v priebehu disciplinárneho konania indikuje, že tieto mohli byť správne (k tomu pozri napr. výpis z účtu oprávneného - Z. Z., V..Z.. - platba k 31.03.2021, príp. účtovná závierka oprávneného k 31.12.2021), splnenie celého dlhu medzi povinným a oprávneným listinami v spise v čase vydania výzvy na zaplatenie trov exekútora (t.j. dňa 16.04.2021) disciplinárne obvinená preukázané nemala.

55. Dodatočné dokazovanie v disciplinárnom konaní teda nemení nič na závere, že v spise disciplinárne obvinenej ako súdnej exekútorke v rozhodnom čase dôkazy o úplnom splatení/vymožení

vymáhanej pohľadávky absentovali. Vyčíslenie trov exekútora však musí mať vždy v plnom rozsahu dôkaznú oporu v spise, v rámci ktorého sa trovy vyčísľujú.

56. Podľa názoru disciplinárneho senátu je nesporné, že nárok exekútora na jeho trovy musí mať vždy materiálny prejav v samotnom spise, a to tak v otázke nároku na určitú položku trov (napr. odmena, paušálna náhrada), ako aj v otázke jej výšky. Osobitne to platí v prípade, ak hmotnoprávnou podmienkou pre vznik nároku na určitú položku trov je uspokojenie alebo vymożenie vymáhanej pohľadávky - sčasti alebo v celosti - čo malo nastať aj v súdnej veci.

57. Prípadné úvahy súdneho exekútora o tom, že povinný vo vzťahu k oprávnenému splnil celý vymáhaný dlh musia preto bez akýchkoľvek pochybností vychádzať z listín alebo z iných dôkazov tvoriacich súčasť samotného spisu. Predpoklady a domnienky súdneho exekútora (napr. vzhľadom na jeho predchádzajúcu negatívnu skúsenosť s tým istým účastníkom konania, príp. zmena textu dohody o splácaní vymáhaného dlhu medzi oprávneným a povinným a pod.) nie sú dôkazom toho, že k vymożeniu celej vymáhanej sumy došlo, a to bez ohľadu na to, či sa zakladajú na skutočnosti, resp. či sa neskôr - napr. v priebehu disciplinárneho konania - preukáže, že tieto predpoklady súdneho exekútora mohli byť, príp. boli vecne správne.

58. Opak by - pri výklade ad absurdum - znamenal, že súdny exekútor by mohol kedykoľvek predpokladať, že k splneniu vymáhaného dlhu v celom rozsahu došlo, a to len na základe toho, že by oprávnený požiadal o zastavenie exekúcie (podľa § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku). Takúto voľnú úvahu súdnemu exekútorovi Exekučný poriadok nepochybne neposkytuje a rovnako ho nie je možné vyvodit' ani zo všeobecných právnych princípov, ktoré by sa na vec mali vzťahovať.

59. Naopak, keďže výzva na úhradu trov exekútora je spôsobilá vstúpiť do majetkovej sféry príslušnej fyzickej osoby alebo právnickej osoby, je potrebné uplatňovať čo najreštriktívnejší výklad vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré determinujú nárok súdneho exekútora na odmenu, resp. jej rozsah. Akokoľvek teda brojila disciplinárne obvinená proti tomu, že je neracionálne, nelogické a pod., aby oprávnený dával návrh na zastavenie exekúcie (ak by vymáhaný dlh ešte nebol splnený), súdnemu exekútorovi neprislúcha hypoteticky analyzovať, prečo oprávnený k tomuto úkonu pristúpil a už vôbec nie prezumovať, že dôvodom pre podanie návrhu na zastavenie exekúcie je to, že vymáhaný dlh bol zo strany povinného v celom rozsahu uspokojený.

60. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť, že sama disciplinárne obvinená v priebehu jej výsluchu nevedela uviesť žiadny listinný dôkaz, ktorý by bol súčasťou exekučného spisu, a ktorý by jednoznačne preukazoval, že v čase vydania výzvy na úhradu trov exekútora (16.04.2021) mala preukázané, že k splneniu celého dlhu medzi povinným a oprávneným naozaj došlo. Aj keď na ústnych pojednávaniach, resp. v písomných podaniach v tomto kontexte odkazovala na znenie dohody 1, dohody 2 a na žiadosti právneho zástupcu oprávneného - vrátane jeho dodatočnej žiadosti o špecifikáciu položiek tvoriacich zostatok vymáhanej pohľadávky, resp. súvisiace časové súslednosti - tieto listiny podľa disciplinárneho súdu samostatne, ako ani vo vzájomných súvislostiach nemohli viesť ku kvalifikovanému skutkovému záveru disciplinárne obvinenej, že vymáhaný dlh bol povinným naozaj v celom rozsahu splnený (priamo vo vzťahu k oprávnenému) a že by jej potom vznikol nárok na odmenu podľa § 6 a § 7 vyhlášky. I keď oprávnený a povinný v priebehu exekúcie produkovali vo vzťahu k disciplinárne obvinenej dve dohody, tieto samé osobe nemohli v čase vydania spornej výzvy poskytovať - podľa názoru disciplinárneho súdu - dostatočný podklad pre disciplinárne obvinenú v tom zmysle, že dôvodom pre podanie návrhu na zastavenie exekúcie bolo splnenie dlhu povinným vo vzťahu k oprávnenému. Na tomto závere nemenia nič ani predchádzajúce skúsenosti disciplinárne obvinenej s týmito účastníkmi exekučného konania. Absencia riadnych dôkazov o splnení/vymožení celej vymáhanej sumy v čase vydania výzvy na zaplatenie trov disciplinárne obvinenou (16.04.2021) spôsobuje stav, ktorý svedčil v neprospech disciplinárne obvinenej.

61. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky, „Odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie.“. Podľa § 6 vyhlášky, „Základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na

vymoženie výživného.“. Ak by potom aj disciplinárny súd prijal záver o tom, že plnenie medzi oprávneným a povinným počas exekúcie je potrebné pre účely exekúcie považovať za plnenie „vymožené“ exekútorom, je nesporné, že toto musí byť preukázané, aby sa následne mohlo akceptovať ako základ na určenie odmeny (v rozsahu 20% z takto vymoženej sumy). Táto podmienka preukaznosti údajného peňažného splnenia celého vymáhaného dlhu v súdnej veci ku dňu 16.04.2021 splnená nebola.

62. Odhliadnuc od všetkých ostatných okolností veci, je potom nesporné, že disciplinárne obvinená si sama ustálila (bez toho, aby tento záver mal oporu v spise), že celý dlh bol vymožený/splnený, a preto by jej mala patriť aj odmena podľa Exekučného poriadku, resp. vyhlášky. Toto pochybenie disciplinárne obvinenej však disciplinárny súd nemohol aprobovať.

63. Vychádzajúc z vyššie uvedeného však disciplinárny súd ďalej dospel k záveru, že v konaní pred najvyšším správny súdom nebolo preukázané úmyselné konanie disciplinárne obvinenej. Konanie disciplinárne obvinenej spočíva v nesprávnej kvantifikácii jej finančných nárokov v podobe predpokladu, že jej vznikol nárok na odmenu za realizovanú exekúciu, bolo následkom nesprávneho vyhodnotenia súkromných listín, ktoré mala disciplinárne obvinená založené v exekučnom spise (ku dňu 16.04.2021). Z tohto hľadiska teda nepochybne pochybila, keď jej odborný úsudok vo veci nemal oporu v listinách tvoriacich spis, ale toto pochybenie bolo potrebné vyhodnotiť ako vedomú nedbanlivosť.

64. Záver disciplinárneho súdu o vedomej nedbanlivosti disciplinárne obvinenej má oporu aj v samotných výpovediach disciplinárne obvinenej, kedy táto v priebehu konania pred najvyšším správny súdom opakovane uviedla, že jej záver o tom, že bol dlh v celom rozsahu splnený, vychádzal práve zo spomínaných dohôd a z konania advokáta oprávneného (špecifikácia položiek tvoriacich zvyšok vymáhanej pohľadávky). Predpoklad disciplinárne obvinenej o tom, že k splneniu vymáhaného dlhu v celom rozsahu (medzi povinným a oprávneným) došlo, teda nebol zjavne neodôvodnený, bez akejkoľvek opory v listinách tvoriacich súčasť exekučného spisu, avšak zároveň tento záver nebol ani listinami per se preukázaný. Aj preto disciplinárny súd konanie disciplinárne obvinenej vyhodnotil nie ako úmyselné, ale ako vedomú nedbanlivosť.

65. Vzhľadom na vyššie uvedené je potom bez podstatnejšej relevancie to, v akom konkrétnom rozsahu patrila disciplinárne obvinenej odmena exekútora, keďže v čase vydania výzvy na úhradu trov exekútora bolo v exekučnom spise preukázané len splnenie časti vymáhanej pohľadávky v sume 800 Eur a nie splnenie alebo vymoženie celej vymáhanej sumy (ako to nesprávne prezúmovala disciplinárne obvinená v čase vydania upovedomenia dňa 16.04.2021). Akýkoľvek predpoklad vymoženej sumy nad túto číselnú hodnotu je potom len predpokladom disciplinárne obvinenej. Navyše, ani dôkazy obstarané v priebehu disciplinárneho konania bez akejkoľvek pochybnosti nepreukazujú, že povinný vo vzťahu k oprávnenému splnil celý vymáhaný dlh tvoriaci predmet konania 152EX 297/20 (napr. absencia jednoznačnej špecifikácie platby zo dňa 31.03.2021 na peňažný účet oprávneného), ako ani to, že sa tak malo stať pred zastavením exekúcie na základe návrhu oprávneného (napr. účtovná závierka oprávneného zo dňa 31.12.2021 nevyklučuje, že k splneniu dlhu povinným vo vzťahu k oprávnenému mohlo dôjsť aj neskôr).

66. Uvedené potom vedie k záveru, že trovy exekútora nemohli patriť disciplinárne obvinenej v sume, ako ich sama uviedla do výzvy na úhradu trov exekúcie (zo dňa 16.04.2021) a tomu primerane upravil disciplinárny súd aj skutkovú vetu - vymedzenie protiprávneho konania disciplinárne obvinenej - vo výroku I. tohto rozhodnutia.

67. Pokiaľ disciplinárne obvinená zastavila exekúciu na základe návrhu oprávneného, čo nepochybne v danej situácii urobiť musela (ako povinnosť vyplývajúca z § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku), nemohla zároveň trovy exekúcie vyčísliť tak, že prezúmovala, že došlo k splneniu celej vymáhanej sumy medzi povinným a oprávneným mimo jej osoby a tomu primerane následne vyčíslovať trovy exekúcie.

68. Vzhľadom na výrokovú časť tohto rozhodnutia, kedy disciplinárne obvinenú najvyšší správny súd uznal za vinnú z porušenia § 61n ods. 3 Exekučného poriadku, najvyšší disciplinárny súd poukazuje na vlastné znenie uvedeného ustanovenia, podľa ktorého „(3) Ak je dôvod na zastavenie exekúcie v celosti, v upovedomení o zastavení exekúcie podľa odseku 1 exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov (§ 198 ods. 2). Upovedomenie o zastavení exekúcie spolu s výzvou na zaplatenie náhrady výdavkov doručí exekútor účastníkom konania.“.

69. V súdnej veci nie je sporné, že oprávnený (152EX 297/20) podaním zo dňa 06.04.2021 požiadal o zastavenie exekúcie, a to podľa § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Z upovedomenia o zastavení exekúcie, ktorého súčasťou je aj výzva na úhradu výdavkov zo dňa 16.04.2021 vyplýva, že disciplinárne obvinená zastavila exekúciu v celosti, a to práve v nadväznosti na žiadosť oprávneného podľa predchádzajúcej vety. Podľa citovaného ustanovenia § 61n ods. 3 Exekučného poriadku, ak je dôvod na zastavenie exekúcie v celosti, vyzve exekútor oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov, čo disciplinárne obvinená aj uskutočnila.

70. Rozsah týchto výdavkov následne vyplýva z ustanovenia § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, na ktoré odkazuje § 61n ods. 3 Exekučného poriadku (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku, „(2) Ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20230401>>, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.“).

71. Navyše, odhliadnuc od § 61n ods. 3 Exekučného poriadku i podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku by zastavenie exekúcie mohlo byť pripísané na ťarchu oprávneného, keďže on inicioval predčasné ukončenie exekúcie. Aj v takomto prípade však disciplinárne obvinenej od oprávneného patrila výlučne náhrada výdavkov v rozsahu § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, čo vyplýva z ustanovenia § 199c ods. 1 Exekučného poriadku („(1) Ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymozenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20230401>> oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymozenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20230401>> súd.“).

72. V súhrne je preto možné uviesť, že disciplinárne obvinená správne vyzvala na zaplatenie náhrady výdavkov oprávneného, keďže došlo k zastaveniu konania v celosti, a to na základe jeho návrhu. Pochybila však, keď do vyčíslených trov zahrnula aj položku odmeny prezumujúc, že táto jej patrila v celej výške - akoby bol splnený/vymožený celý vymáhaný dlh. Vychádzajúc zo skutočností uvedených vyššie má však disciplinárny súd za to, že disciplinárne obvinená si mohla ponechať odmenu zo štyroch splátok po 200 Eur, ktoré boli v priebehu exekúcie preukázateľne uhradené povinným (k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie), t.j. spolu 192 Eur, keď právnym titulom pre možnosť ponechania si predmetných peňažných prostriedkov vyplýva z § 198 ods. 2, veta druhá Exekučného poriadku. Nárok na inú odmenu však zo spisu v čase vydania upovedomenia, resp. výzvy nevyplýval. Navyac k tejto položke (odmena 192,00 Eur) disciplinárne obvinenej patrila aj náhrada výdavkov podľa § 198 ods. 2, veta prvá Exekučného poriadku.

73. Na doplnenie je potrebné uviesť, že časť trov, ktoré si disciplinárne obvinená mohla ponechať (odmena vo výške 192 Eur) nemal platiť oprávnený, ale povinný (vzhľadom na to, že ide o čiastočné vymozenie vymáhanej pohľadávky), čo tento vlastne uskutočnil tým, že disciplinárne obvinenej uhradil 4x 200 Eur, ktorá si následne z každého čiastkového plnenia uplatňujúc § 60 Exekučného poriadku ponechala 24%. Vo vzťahu k tejto časti trov exekútora teda platí, že tieto riadne uhradil povinný v zmysle citovaných zákonných ustanovení, keď povinnosť hradiť odmenu exekútora (či už v sume 192,00 Eur alebo v inej výške) nemohla zaťažovať oprávneného. Ako to vyplýva aj z rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky - napr. bod 20 nálezu č. k. II. ÚS 207/2020-

56 zo dňa 10. septembra 2020 „Pokiaľ ide o subjekt, ktorý platí odmenu exekútora za výkon exekučnej činnosti, z ustanovení Exekučného poriadku jednoznačne a logicky vyplýva, že povinnosť platiť túto odmenu zaťažuje povinného, keď odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa uspokojuje výlučne z inkasovaných súm. [...]“.

74. Podľa názoru najvyššieho správneho súdu, v tomto kontexte nie je možné navyiac odhliadnuť ani od výkladu všeobecného pravidla poskytnutého ústavným súdom vo vyššie uvedenej veci v tom zmysle, že „Ak dôjde k zastaveniu exekučného konania, otázka prípadného nároku súdneho exekútora na odmenu je podmienená „stavom uspokojenia vymáhanej pohľadávky“ ku dňu zastavenia konania a výška nároku exekútora na odmenu je určená sumou, ktorú si na uspokojenie tohto nároku v doterajšom priebehu konania exekútor v súlade s pravidlami uvedenými v § 60 Exekučného poriadku ponechal (§ 198 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku).“ (obdobne napr. aj v sp. zn. I. ÚS 16/2020).

75. Na strane druhej disciplinárny súd dopĺňa, že ak by dôvodom pre ukončenie exekúcie malo byť vymoženie vymáhanej pohľadávky, resp. jej splnenie povinným v celom rozsahu (čo tvrdí disciplinárne obvinená), čo však zároveň dňa 16.04.2021 preukázané v spise disciplinárne obvinenej nebolo (k tomu pozri aj toto odôvodnenie vyššie najmä body 53 až 60), v takom prípade by bola exekúcia ukončená podľa § 61o Exekučného poriadku, t.j. nie na základe zastavenia exekúcie (na základe žiadosti oprávneného o zastavenie exekúcie) a trovy (vrátane odmeny exekútora) by v takomto prípade nepochybne platil povinný. Toto však nie sú skutkové okolnosti súdnej veci. Argumentácia disciplinárne obvinenej je preto do určitej miery zmätočná. Podľa disciplinárneho senátu nie je totiž možné tvrdiť, že celý dlh bol splnený/vymožený a zároveň požadovať v takomto prípade odmenu od oprávneného, a to z dôvodu, že v prípade vymoženia/splnenia vymáhaného dlhu odmenu exekútora platí povinný (k tomu pozri toto odôvodnenie vyššie). Požadovať úhradu odmeny od oprávneného v prípade, že vymáhaný dlh bol splnený, príp. vymožený, nemá oporu v Exekučnom poriadku.

76. Vo vzťahu k paušálnym výdavkom (podľa § 61n ods. 3 Exekučného poriadku v spojení § 198 ods. 2, veta prvá Exekučného poriadku) má najvyšší správny súd za to, že tieto mal platiť oprávnený, keďže exekúcia bola zastavená v celosti - na jeho návrh. Zastavenie exekúcie skôr ako došlo k uspokojeniu vymáhanej pohľadávky je potrebné v uvedenom rozsahu pripísať na ťarchu oprávneného, a to aj v prípade ak tento podaným návrhom na zastavenie exekúcie len uplatňoval svoje procesné (dispozičné) právo nad exekúciou ako takou.

77. Bez ohľadu na skutočnosti uvedené vyššie, najvyšší správny súd považuje za relevantné poukázať na to, že by malo byť ambíciou zákonodarcu prijať takú právnu úpravu, ktorá bude poskytovať účinnú ochranu súdnym exekútorom pred takým špekulatívnym konaním oprávnených, resp. povinných v rámci exekúcie, ktorých účelom je obchádzanie súdneho exekútora ako nositeľa verejnej moci v časti jeho nárokov na odmenu za vykonávanú činnosť. Existencia takejto špekulatívnosti v konaniach účastníkov exekučného konania, resp. exekúcie je pritom identifikovateľná aj v odôvodneniach rozhodnutí ústavného súdu, na ktoré disciplinárny senát odkazuje v tomto rozhodnutí. Je nežiaducim javom to, ak súdny exekútor realizuje svoje povinnosti podľa Exekučného poriadku tak, že pohľadávka oprávneného je v konečnom dôsledku uspokojená, avšak súdnemu exekútorovi za ním poskytnuté služby verejnomocenskej povahy vznikne nárok len na symbolickú kompenzáciu jeho činnosti. Najvyšší správny súd nepredpokladá, že každá žiadosť o zastavenie exekúcie zo strany oprávneného má špekulatívnu povahu, avšak už len rozhodnutia ústavného súdu uvedené v tomto rozhodnutí preukazujú, že špekulatívne úkony vo vzťahu k súdnym exekútorom v naznačenom kontexte realizované sú, a preto sa javí ako dôvodné prijatie takých opatrení, ktoré budú súdnym exekútorom poskytovať na predmetnom úseku primeranú právnu ochranu.

78. V súvislosti s parciálnymi námietkami disciplinárne obvinenej ohľadom materiálneho znaku jej protiprávneho konania, najvyšší správny súd uvádza, že materiálny znak nie je výslovnou súčasťou vymedzenia disciplinárneho previnenia v zmysle pozitívneho znenia Exekučného poriadku. I keď disciplinárny súd vo svojej rozhodovacej činnosti postupne začal pripúšťať aj skúmanie tejto otázky (napr. sp. zn. 33D/3/2023), v súdnej veci je nesporné, že konanie disciplinárne obvinenej vykazuje

relevantnú mieru škodlivosti na to, aby mohlo byť považované za disciplinárne previnenie nielen z formálneho hľadiska.

79. Spoločenská škodlivosť protiprávneho konania sa totiž neskúma len v rovine porušenia záujmov spoločnosti, ale aj v rovine ich kvalifikovaného ohrozenia. Je nesporné, že taký spôsob určovania odmeny súdneho exekútora, ktorý nemá v rozhodnom čase oporu v samotnom exekučnom spise, a to osobitne v prípade, ak na strane súdneho exekútora nárok na takúto odmenu zo zákona ani nevznikol, ako aj prihliadajúc na to, že takéto konanie sa následne transformuje do podoby verejnomocenského aktu, proti ktorému sú možnosti rýchlej a účinnej právnej ochrany obmedzené a dopady tohto aktu sú sekundárne spôsobilé zasiahnuť do majetkovej sféry príslušnej osoby v ešte väčšom rozsahu (napr. nútený výkon - exekúcia - na takúto odmenu súdneho exekútora), vykazuje v individuálnej, ale aj vo všeobecnej rovine relevantnú mieru spoločenskej škodlivosti na to, aby takéto konanie mohlo byť vnímané ako nebezpečné aj v kontexte materiálnej stránky príslušného verejnoprávneho deliktu.

80. Na strane druhej, v zhode s disciplinárne obvinenou, disciplinárny súd berúc do úvahy okolnosti veci, dospel k záveru, že konanie disciplinárne obvinenej nie je možné považovať za „závažné disciplinárne previnenie“. Vychádzal pritom najmä za skutočnosti, že v priebehu disciplinárneho konania nebolo možné disciplinárne obvinenej preukázať úmysel spáchať predmetné disciplinárne previnenie, ako aj z toho, že jej predpoklad (hoci tento nepostačuje na záver o tom, že k splneniu vymáhanej sumy došlo), nebol zjavne neopodstatnený, ale mal aspoň všeobecný interpretačný základ v niektorých listinách tvoriacich exekučný spis. Pochybenie disciplinárne obvinenej je teda vo svojej podstate prejavom nižšej miery odbornej starostlivosti v tejto konkrétnej veci. Rovnako poukazuje disciplinárny súd na to, že napr. uznesením sp. zn. 40Ek/1605/2020 zo dňa 5. novembra 2021 Okresný súd Banská Bystrica (ako exekučný súd) vrátil súdnemu exekútorovi výzvu na úhradu trov súdnemu exekútorovi na prepracovanie, keď zistil, že tento pri ich kvantifikácii pochybil. Možnosť prípadnej reparácie nežiaduceho stavu (i keď obmedzená) teda existuje (k tomu pozri aj rozhodnutia ústavného súdu odkazované v tomto rozhodnutí vyššie), a to napr. aj v štádiu, kedy by takto nezákonne určená odmena súdneho exekútora mala byť sama predmetom núteného výkonu. V neposlednom rade je relevantné poukázať aj na to, že disciplinárne obvinená - hoci jej oprávnený neuhradil z predmetnej sumy žiadnu čiastku - nepristúpila k exekúcii predmetného peňažného plnenia. Samotné upovedomenie s nesprávnym vyčíslením trov exekúcie je teda v čase rozhodovania disciplinárneho senátu vonkajším prejavom nezákonného postupu, resp. pochybenia disciplinárne obvinenej, avšak nemá povahu exekučného titulu, nespôsobilo akejkolvek tretej osobe priamu ujmu, vstup do jej majetkovej sféry a pod. Tak povaha porušenej povinnosti, spôsob konania disciplinárne obvinenej, miera zavinenia, ako ani iné prít'azujúce okolnosti a pod. predpokladané ustanovením § 220 ods. 2 Exekučného poriadku neboli v súdnej veci identifikované v takej miere, že by to odôvodňovalo kvalifikáciu konania disciplinárne obvinenej ako závažného disciplinárneho previnenia.

81. V súvislosti s disciplinárnym opatrením prihliadal najvyšší správny súd na skutočnosť, že v čase podania disciplinárneho návrhu v súdnej veci neexistovalo proti disciplinárne obvinenej žiadne právoplatné disciplinárne rozhodnutie postihujúce ju za akýkoľvek disciplinárne previnenie. Až v priebehu konania o tomto disciplinárnom návrhu sa stalo právoplatným iné rozhodnutie najvyššieho správneho súdu (sp. zn. 31D/20/2022 zo dňa 31.01.2023), ktorým bolo disciplinárne obvinenej za iné protiprávne konanie uložené úhrnné disciplinárne opatrenie v podobe peňažnej pokuty 2.000 Eur.

82. Podľa právnej úpravy účinnej v čase spáchania disciplinárneho previnenia, ktoré je predmetom tohto konania, mohlo byť disciplinárne obvinenej uložené jedno z nasledovných disciplinárných opatrení: a) pokarhanie, b) písomné pokarhanie a c) peňažná pokuta až do sumy 330 Eur (k tomu pozri § 221 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom dňa 16.04.2021 - vydanie upovedomenia a výzvy). Z uvedeného je zrejmé, že najprísnejšie disciplinárne opatrenie, ktoré by disciplinárne obvinenej mohlo byť uložené, je peňažná pokuta v sume 330,00 Eur.

83. Vychádzajúc z ustanovenia § 222c ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase rozhodovania disciplinárneho súdu v tejto veci (v spojení s § 44 Trestného zákona) však najvyšší správny súd dospel k záveru, že disciplinárne opatrenie, ktoré bolo disciplinárne obvinenej uložené

rozhodnutím najvyššieho správneho súdu - sp. zn. 31D/20/2022 (zo dňa 31.01.2023) je postačujúce. Disciplinárny súd pritom prihliadal aj na časové aspekty postihovania disciplinárne obvinenej, kedy o tomto disciplinárnom previnení disciplinárne obvinenej bolo rozhodnuté relatívne krátko po prvotnom postihu (sp. zn. 31D/20/2022 zo dňa 31.01.2023), ako aj na najprísnejší možný postih, ktorý by disciplinárne obvinenej mohol byť uložený v súdnej veci (330,00 Eur), keď zároveň aj s prihliadnutím na okolnosti veci a osobu disciplinárne obvinenej dospel k záveru, že skoršia peňažná pokuta uložená disciplinárnym senátom 31D (2.000,00 Eur) postačuje na ochranu spoločnosti a na nápravu páchatel'a - disciplinárne obvinenej. Preto - i keď disciplinárny súd v tejto veci uznal disciplinárne obvinenú vinnú zo skutku, ktorý jej bol kladený za vinu, upustil od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia.

84. Pre úplnosť najvyšší správny súd dopĺňa, že ustanovenie § 222c ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase jeho rozhodovania v súdnej veci („(1) Pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti exekútora sa primerane použije prvá časť Trestného zákona.“) nebolo účinné v čase, keď sa disciplinárne obvinená dopustila skutku kladeného jej za vinu (16.04.2021). Prihliadajúc však na čl. 50 ods. 6, veta druhá Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sa pri ukladaní trestu vychádza z právnej úpravy účinnej v čase, keď bol čin spáchaný, pričom neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie, dospel disciplinárny senát k záveru, že vo veci bolo možné upustiť od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia (k tomu pozri bod 83 tohto odôvodnenia). Predmetné ústavné pravidlo je sekundárne premietnuté do ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona („(1) Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.“), ktoré je ako zákonné pravidlo priamo použiteľné na súdnu vec, a to podľa § 222c ods. 1 Exekučného poriadku odkazujúceho na prvú časť Trestného zákona, ktorého súčasťou je aj § 2.

85. Záverom disciplinárny súd uvádza, že v rámci rozhodovania v tejto veci prihliadal aj na skoršiu súvisiacu rozhodovaciu prax najvyššieho správneho súdu (sp. zn. 33D/1/2022), pričom zistil, že skutkové okolnosti posudzovaných vecí neboli identické, a preto nebolo možné zvoliť ani identický spôsob ich posúdenia. Ako na podstatné diferenciacné kritériá medzi predmetnými vecami je možné poukázať napr. na to, že odmena, ktorú si vyúčtovala súdna exekútorka vo veci sp. zn. 33D/1/2022 niekoľkonásobne prevyšovala odmenu, ktorú si vyúčtovala disciplinárne obvinená v tejto veci; vo veci sp. zn. 33D/1/2022 vyhodnotil najvyšší správny súd konanie súdnej exekútorky ako úmyselné, čo odvodzoval najmä od skutočnosti, že súdna exekútorka síce tvrdila, že mala za to, že vymáhaný dlh splnený bol, ale napriek tomu pokračovala v exekúcii, čo však nie je zhodné s postupom disciplinárne obvinenej v tejto veci, ktorá exekúciu zastavila a žiadne iné úkony smerujúce k vymoženiu dlhu nerealizovala, ďalej vo veci sp. zn. 33D/1/2022 súdna exekútorka realizovala nezákonný úkon i napriek tomu, že z listu príslušného súdu vyplynula simulácia právnych úkonov dotknutých subjektov (od ktorých súdna exekútorka odvíjala záver o splnení vymáhaného dlhu), a preto súd nevidel dôvod na zastavenie exekúcie, resp. na rozhodnutie o procesnom nástupníctve, pričom v súdnej veci žiadny oficiálny právny názor zo strany súdu vo vzťahu k disciplinárne obvinenej formulovaný nebol; ako aj to, že v súdnej veci došlo k preukázaniu aspoň čiastočného splnenia dlhu povinným (cez osobu disciplinárne obvinenej), pričom následne (v rozpore s dohodou 2), bolo uhrádzanie splátok bez ďalšieho povinným ukončené, kým vo veci sp. zn. 33D/1/2022 nebola preukázateľne splnená ani časť vymáhanej pohľadávky (a pod.). Obdobne ako vo veci sp. zn. 33D/1/2022, aj v tejto veci dospel disciplinárny senát k záveru o nezákonnosti postupu disciplinárne obvinenej, avšak predmetné konanie vyhodnotil vzhľadom na skutkové okolnosti súdnej veci čiastočne inak ako vo veci sp. zn. 33D/1/2022.

86. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd uznal disciplinárne obvinenú vinnou z disciplinárneho previnenia, avšak upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

87. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že disciplinárne obvinenej (ktorú uznal za vinnú), uložil podľa § 38 ods. 2 DSP povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

88. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 4:1. Prísediaci sudca - JUDr. Peter Šimko, PhD. pripája k tomuto rozhodnutiu svoje odlišné stanovisko.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 37 DSP).